

Dernæst foretog man:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 21. December 1921 om Mægling i Arbejdsstridigheder.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1595).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 52 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Endvidere foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 346 af 20. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1596).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 52 Stemmer.

Formanden: Ogsaa dette Lovforslag vil blive tilstillet Statsministeren.

Fremdeles gik man til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Krisehjælp til arbejdsløse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1089; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2587).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Stensballe): Saaledes som det fremgaar af Betænkningen, er det ikke lykkedes for Udvalget at naa til Enighed om det foreliggende Lovforslag. Det er i Betænkningen motiveret, hvorfor Flertallet ikke har kunnet gaa med til Lovforslagets tvende Paragraffer. Medens man ikke har kunnet gaa med til nogen Tilskudsforanstaltning til anerkendte Arbejdsløsheds-kasser udover den, der allerede findes, har man heller ikke kunnet gaa med til § 2, der angaar Forlængelse af den Tid, hvori der ydes fortsat Hjælp, idet man mener, at det forsikringsmæssige Grundlag, hvorpaa selve Arbejdsløshedsloven af 4. Marts 1924 hviler, vilde blive rokket gennem denne Paragraf.

Det Mindretal i Udvalget, som jeg tilhører, har imidlertid ment, at naar der nu var fremsat et Lovforslag om Sagen, vilde man, som jeg ogsaa sagde ved første Behandling, ikke vige tilbage for at søge at fremkomme med Forslag, som helt ud hviler paa det samme forsikringsmæssige Grundlag som Arbejdsløshedsloven, og som ikke medfører større Udgifter end de nuværende. Sigtende dertil har Mindretallet stillet Ændringsforslaget under Nr. 2 i Betænkningen, som jeg nu skal gøre Rede for, idet jeg i øvrigt henviser til selve Betænkningen, hvori der findes en ret udførlig Redegørelse.

Vi har villet søge at frembringe et Forslag, for hvilket der om muligt kunde skaffes Flertal i Rigsdagens Ting, et Forslag, som skulde give de arbejdsløse, der uden egen Skyld, men paa Grund af den nuværende mindre gode Beskæftigelse i Virksomhederne, er blevet arbejdsløse, og som har gaaet arbejdsløse i saa lang Tid, at de har opbrugt saavel deres vedtægtsmæssige som deres fortsatte Hjælp, en yderligere Hjælp i en begrænset Tid. Vi har derfor i vor Affattelse af § 1 indsat en Bestemmelse om, at en Arbejdsløshedskasse kan forlænge Antallet af Kassens Understøttelsesdage